

O występowaniu oksfordu w lasach nadleśnictwa Marcule na południowy wschód od Hży

Zofia Dąbrowska*

W lasach nadleśnictwa Marcule (około 10 km na SE od Hży) znajdowały się jeszcze w latach siedemdziesiątych stare kamieniołomy wapieni. W łomie, leżącym około 2 km na N od gajówki Bekowiny, były widoczne wapienie oksfordu do głębokości 9 m. Były to wapienie białawokremowe, twarde, w środkowej części pelityczne, zwarte, z nieregularnymi „przerostami” krzemieni, barwy kremowej i szarej, z fauną małżów i krynoidów, zwłaszcza w części górnej i środkowej. Na hałdzie zebrano obfitą faunę ramienionogów, a także szczątki amonitów.

Doc. dr L. Malinowska oznaczyła stąd okazy, świadczące o oksfordzie środkowym:

- *Kranaosphinctes* cf. *cyrilli* (Neumann),
- fragment dużego amonita — *Dichotomosphinctes* sp. (*ex gr. wartae*) oraz
- fragmenty skrętów *Dichotomosphinctes* sp.

Ponadto występowały tam małże (*Pecten* sp., *Paralledon* sp.), ramienionogi (*Jaralina* sp., *Terebratulina* sp.), jeżowce (*Plegiocidaris* sp. — kolec, *Rhabdocidaris* sp.).

W starym kamieniołomie, nazwanym „Sadłowizna”, położonym około 2 km na SE od gajówki Myszki (na SE brzegu arkusza Hża 1 : 100 000) znajdują się stare, duże, bardzo zarośnięte wyrobiska wapieni skalistych, szarokremowych, bardzo twardych, ze szczątkami fauny i krzemieniami. Na hałdzie zebrano liczną faunę. Obecnie doc. dr L. Malinowska oznaczyła stąd okazy, świadczące też o oksfordzie środkowym:

- *Pseudaganites aganiticus* (Schlotheim),
- *Paracenoceras giganteum* (d'Orbigny),
- *Paracenoceras rogeri* (Loesch) (2 okazy),
- *Juralina* sp.,
- *Belanocrinus subteroides* (Quenstedt) (małe trochity),
- *Perisphinctes* sp., sp.

Na całym więc obszarze lasów nadleśnictwa Marcule (w granicach dawnej mapy 1 : 100 000 ark. Hża) występują w podłożu wapienie oksfordu.

*Państwowy Instytut Geologiczny, ul. Rakowiecka 4,
00-975 Warszawa